

“Trồng cày kia chày có một con sâu làm ruộng canh. Nay thì nhieu con sâu lắm! Nghe mà thây xui hui”! (Trồng Trọt Sang)

Tâm sự gởi đến bạn Quê hương và trứng cày Trồng Trọt Sang

Thưa ông Trồng Trọt Sang, Đến bạn Quê hương và trứng cày

Chưa cần đến danh sách những người bạn Quê hương mà tôi cũng chắc chắn xác quyết ông là “Đến bạn Quê hương và trứng cày” mà không sai, vì tôi biết chắc chắn đi uầy ngay từ trước khi bạn (Viết Nam mình có cái này). Đến xác quyết này tuy đúng với tất cả các ý viên Bộ Chính trị của Đảng ta, song đến với riêng ông, niềm tin ông sẽ trứng cày có một nguyên nhân khác, và đây chính là đi uầy khi tôi muốn viết bài này.

Tất cả những người Việt Nam còn quan tâm đến tình hình nước mình chắc không ai quên là phát biểu của ông cách đây mấy hôm:

“Trồng cày kia chày có một con sâu làm ruộng canh. Nay thì nhieu con sâu lắm! Nghe mà thây xui hui”! Không nhớ có đến mấy năm rồi, nhưng tôi “ta nói là có một bầy sâu, tất cả là sâu hết! Thây đâu “có đến cày! Một con sâu đã nguy hiểm ruộng! Một bầy sâu là chết cái đất nước này!...”

Một vị lãnh đạo Đảng hiện nay mà dám nói một câu như thế như thể những người dân chúng tôi phải bầu, kể cả những người đã quen nghĩ “Quê hương là của Đảng” (còn nói “của dân” thì chày là nói xã giao), kể cả những người đã nhún vai nói “gỡ chày tu”.

Nếu chúng ta công nhận trong Đảng có “một số” những người thoái hóa biến chất, không làm theo lời dạy của Bác Hồ thì dân nghe đã quen tai. Những người hiện chúng ta là “SÂU”, mà Cụ M.T.B.Y. SÂU, thì rõ khác trước (mặc dù còn phải chày xem rồi đây có vầy chày một chày tên đến cày “đảng chí Sâu” nào không).

Đến thây hai khi người dân chúng ta nghe câu “Nghe mà thây X U H”! Suốt mấy chày năm đến cày Đảng đến đến “đi tầy thây ng lầy này đến thây ng lầy khác” dân chúng chày thêm nghe một là “xui hui” tầy giầy lãnh đạo.

Đi mãi trên đến ng thây ng lầy mà sao hàng đoàn em gái nước Việt phải sang làm nô lầy tình dục, mà nhây nhây là ... Cầm-pu-chia? Hàng đoàn em gái Việt khây thân cho mấy thây ng “nhắng nhít” nước ngoài kiếm mầy mang vầy làm “vầy thây” cho cày gia đình chúng họ chày chán thì giầy quách... Mà đây không phải là những người sa đầy gì vầy tính dục, họ con nhà lành, trong một

xã hội tốt đẹp hơn phải được hình thành! Tuy ông chưa kịp ra, nhưng một khi người lãnh đạo đã dám nói lên sự thật, thì còn nghĩ đến dân, đến những người đang đóng thuế nuôi mình, trong đó có không thể bỏ qua những day dứt như thế phải không thưa ông?

Ông cha ta đã để lại cho gia đình tôi một “quả gen” rất quý nên mỗi sinh được nhà ông người tài như Ngh\\ sĩ Piano Đặng Thái Sơn, nhà GS Toán học Ngô Bảo Châu, nhà Phó thủ tướng Đức người Vi\\t Philipp Rösler... Tôi cứ ngỡ khi “nhỏ nòi” nhà ông vinh quang ỹ về cho mình, ta đã không hề băn khoăn thế này nếu nhà ông tốt gia đình ỹ không được c\\n c\\n ngoài vun x\\i, c\\n c\\n trong n\\n c\\n thì Đặng Thái Sơn liệu có thoát khỏi cái lí lẽ ch\\ “x\\u” của người cha Nhân văn Đặng Đình Hồng, Ngô Bảo Châu liệu có được yên thân như Lê Bá Khánh Trình, vì ông Châu sớm mua gì cũng bỏ quy là một kẻ “ng\\ nh\\n, ti\\p tay cho đi\\n bi\\n hòa bình”? Khi ti\\p nh\\n nhà ông thành t\\u ỹ, bên cạnh niềm vui, nhà n\\n c\\n phải bi\\t gi\\t mình mà xem li\\i chính sách của mình để và ỹ nhà ông “nguyên khí qu\\c gia”, có vàng trong nhà mà không bi\\t dùng, người Vi\\t thông minh tài giỏi thế mà sao n\\n giáo d\\c bấy gi\\ c\\n nát như thế này, chúng có tác phẩm văn học hay đi\\n nh\\n nào x\\ng t\\m thế đi?

Trùng Trùng khi du nhập trào lưu Cộng sản, để lại còn lại trong quá trình dân và Phong kiến, cha ông ta vẫn để lại được cho đất nước một “thứ h\\ vàng”. Nhưng Cách mạng đã tiến d\\ng và bỏ đi đẹp thế nào mà g\\t hái được một thứ h\\ “một g\\c hoàn toàn, vong bỏ n\\ tuy\\t đi ỹ”? Nếu chưa thấy rõ đi\\u đáng x\\u h\\ ỹ thì ít nhất cũng phải d\\ng ngay sự bất b\\, x\\ t\\ v\\i nhà ông tiến nói ph\\n bi\\n trong lĩnh vực b\\o v\\ đất nước, chúng n\\i xâm tham nhũng, sự đi\\i cách cai trị đang mất lòng dân... Chưa nói đến chuyện phân định ai đúng ai sai, ít nhất cũng phải nh\\n ra c\\n “đ\\a ch\\n xã h\\i” đang rung chuyển, thế y xã h\\i đang r\\t c\\n “nhà ông phút tĩnh tâm” để cùng nhau rà soát li\\i cung cách đi\\u hành và d\\n d\\t xã h\\i, vai trò của bất c\\ Đặng nào cũng không là gì trước sự tiến vong thế nh\\ suy c\\a đất nước. Còn nếu c\\n khẳng khẳng nh\\m một lao d\\c theo kh\\u hi\\u “Cách mạng không ngừng” của Lênin thì thưa ông Trùng Trùng Sang, bạn ch\\ Xã hội chủ nghĩa thành “x\\ng h\\ c\\ nút” là đi\\u ch\\c ch\\n.

Ta thường nêu cao đức đi\\m Văn hóa ph\\ng Đông, nên xin thưa Văn hóa ph\\ng Đông được bi\\t coi trọng đi\\u li\\m sự, bi\\t đi\\u sự nh\\c. Dân tộc Nh\\t Bản, sau Đi\\i chiến 2 bi\\t n\\i nh\\c của kẻ b\\o cu\\ng phát xít b\\i trị mà “ph\\n chí” b\\o nhau tu t\\nh r\\i v\\t lên thành c\\ng qu\\c kinh tế thế nh\\i đáng n\\ trọng. Trung Qu\\c có câu “Bang h\\u đ\\o, b\\n thế ti\\n yên, sự d\\a. Bang vô đ\\o, phú thế quý yên, sự d\\a”, nghĩa là khi n\\n c\\n có đ\\o lý thì kẻ nào ch\\u nghèo và ch\\u hèn phải li\\y làm sự, nhưng khi n\\n c\\n vô đ\\o thì nhà ông kẻ đã giàu li\\i sang chính là kẻ đáng sự nh\\c v\\y (cái b\\y Sâu mà ông để c\\p nh\\t để nh\\ không bi\\t đi\\u sự nh\\c này dù v\\n luôn m\\m vi\\n d\\n Văn hóa ph\\ng Đông!).

Một hôm trên tivi, trong li\\i tâm sự v\\i thầy giáo cũ của mình, nhà Toán học Ngô Bảo Châu nói một li\\i chí lý: “Mu\\n thành người t\\ t\\, h\\u ích trước h\\t phải là người bi\\t x\\u h\\”! Tiêu chuẩn phân định thế tốt đến gi\\n, ranh m\\ch nh\\ toán học. Ch\\ d\\y t\\ hào mà không d\\y x\\u h\\ thì con người b\\ lẽ ch\\, mu\\n bay lên mà không xác đ\\nh được mình đang ở đâu. Khi v\\n đ\\ng tranh c\\, ông ch\\ c\\n kh\\ng đ\\nh “tôi là người bi\\t x\\u h\\” là dân tin được một n\\a r\\i.

Một số Bloggers đã có sáng kiến truy tìm xem đi\\u gì là đi\\n hình cho n\\i QU\\C NH\\C? Các anh em ỹ đã tìm thấy c\\i ngu\\n sự c\\m nh\\ của một dân tộc là sự bi\\t nh\\c, bi\\t x\\u h\\, trong đó có nhà ông ý kiến rằng n\\i Qu\\c nh\\c thì có nhi\\u, nhưng phải tìm ra “n\\i nh\\c M\\” sinh ra các “n\\i nh\\c Con”, hoặc g\\i ý “n\\i nh\\c li\\n nh\\t là không bi\\t nh\\c”..., nhưng cu\\c trọng c\\u ý kiến không thấy kết thúc, vì xúm nhau vào tìm “Qu\\c hoa” thì được, tìm Qu\\c nh\\c là ph\\m h\\y chẳng? Để cho “c\\ một b\\y Sâu” lũng đ\\n xã h\\i, làm nh\\c đất nước mà nhà ông người t\\ t\\, thế m\\ chí có h\\c mà đành khoanh tay thế dài thì đây là Qu\\c nh\\c hay là Qu\\c vinh?

Li\\i xin trả v\\ v\\i n\\n t\\ng “một b\\y Sâu”. Ai cũng bi\\t câu “Con sâu làm r\\u n\\i canh”, nhưng

vớ i tôi câu y gỏi mọt lòn trớ i nghiễm khó quên. Mọt lòn vớ tôi bở n viế c, tôi xung phong nờ u cở m. Tôi chuỗ n bở giấ cua, gỏi t mỗ p, nhứt rau đay tinh tỗ m. Bở a cở m đở n ra, tôi thỏ m nghĩ thỏ nào cũng đở c vớ khen. Chỏ ng ngỏ khi mỏ vung nỏ i canh thì thỏ y mọt chú sâu xanh lỏ t chỏ t, còn bám chỏ t vào mọt đở i chiế c vung nỏ i canh. Tôi chỏ còn biế t xin lỏ i vớ vớ sỏ bở t cở n. Cũng chỏ ng cở n biế t con sâu có “can đở” trỏ c tiỏ p vào nỏ i canh bên đở i không, nhỏ ng chúng tôi đành đở phỏ t cở nỏ i canh cua đi, ngỏ i ăn cở m trỏ n nỏ c mỏ m, sau này mỏ i lỏ n bở t giác nhỏ lỏ i vớ n ghê cỏ ngỏ i. Bậy giỏ tỏ ng tỏ ng có mọt bở y sâu đang sỏ ng ngoay ngoỏ y, con cỏ a trong nỏ i, con bò quanh bát thì cỏ m ngon canh ngỏ t gì mà nuỏ t cho đở c? Tôi tin rỏ ng nhỏ ng ngỏ i có tâm hỏ n nhỏ y cỏ m, cỏ mọt đở i sỏ ng trong sỏ ch, thiế t tha yêu đở t nỏ c quẻ hỏ ng, trỏ c nhỏ ng cỏ nh ghê tỏ m hiỏ n nay trong xã hỏ i cũng có cỏ m giác rùng mình nhỏ tôi trong bở a cỏ m có sâu y. Nhỏ u ngỏ i tâm đở c vớ i bài thỏ “Tỏ quố c rùng mình trong cỏ n nhỏ u nhỏ t” cỏ a nhà thỏ Bùi Minh Quố c là vì vớ y.

Chúng tôi tin là ông có quyỏ t tâm trỏ Sâu, nhỏ ng “mỏ u sỏ tỏ i nhân, thành sỏ tỏ i Thiên... tỏ” phỏ i không thỏ a ông? Thiên tỏ (con Trỏ i) là Vua, bậy giỏ là Vua tỏ p thỏ, trong tỏ p thỏ Vua y có nhỏ ng ai thuỏ c hỏ nhà Sâu?

Sâu bở đã nỏ y sinh tỏ lâu, trỏ c ông đã nhỏ u ngỏ i đã muỏ n diế t trỏ chúng mà chỏ u bó tay. Hãy ví đỏ Thỏ tỏ ng Phỏ m Văn Đỏ ng, ông có thỏ còn đở u này đở u kia đáng trách, nhỏ ng ai cũng biế t ông không hỏ dính vào bở n “Sâu”, không cho con sang Mỏ, không có đô la gỏ i Thỏ y Sĩ, không đở a con vào ngôi vớ cao..., nghĩa là ông rỏ t có tỏ cách đỏ khai chiỏ n vớ i lủ Sâu mà còn bở t lỏ c than thỏ: Sâu tỏ vai trỏ xuỏ ng thì may còn trỏ đở c, chỏ Sâu tỏ vai trỏ lên đở nh đỏ u thì đành xin hàng!

Có vớ Bỏ trỏ ng bở đem kiỏ m điỏ m đã thú thỏ t: Tôi có lỏ i, nhỏ ng đở ng chí khác có lên thay thì cũng thỏ thôi. Cái “cỏ chỏ cỏ a ta” nó thỏ.

Phỏ thỏ tỏ ng ngỏ i xỏ Nghỏ thì nói huỏ ch toỏ t cho đỏ hiỏ u: Cỏ “chỏ t chẻm” (chẻm sâu) thỏ ng tay thì bở u cũng không kỏ p (tỏ c là ngỏ i sỏ tỏ tỏ bỏ sung vào không thỏ nhỏ u bỏ ng sỏ Sâu sinh ra), thỏ thì Quố c hỏ i kỏ này có bở u đở c toàn nhỏ ng “ngỏ i đỏ tài đỏ đỏ c”, thì chiỏ u theo nhỏ n đỏ nh cỏ a ông Sinh Hùng, sỏ “tài đỏ c” y cũng chỏ làm cho đỏ i ngũ cỏ a “bỏ y sâu” đỏ c đông đỏ o thêm mà thôi.

Chỏ p nhỏ n nhỏ vớ y thì trỏ ng trỏ cũng vô ích thỏ t, “tỏ c đỏ tăng trỏ ng” cỏ a bở y sâu bao giỏ cũng cao hỏ n cùng kỏ khóa trỏ c! Đỏ cỏ ng cỏ thêm cho nhỏ n đỏ nh sỏ c nhỏ dao cỏ a ông Sinh Hùng, Bỏ Chính trỏ cũng nói thỏ ng là trong vớ thỏ t thoát 84.000 tỏ đỏ ng cỏ a Vinashin chỏ a thỏ y có ai đáng phỏ i kỏ luỏ t cỏ. Thỏ là rỏ t rỏ, xin quán triỏ t.

Cỏ vớ i “tỏ c đỏ tăng trỏ ng” cỏ a bở y Sâu nhỏ vớ y thì chỏ ng mỏ y chỏ c mỏ i lo ngỏ i “nhỏ vớ y mai kia, ngỏ i ta nói là cỏ mọt bở y sâu, tỏ t cỏ là sâu hỏ t” e đỏ thành hiỏ n thỏ c lỏ m. Và khi y đở u lo lỏ ng tiỏ p theo cỏ a ông “Mọt bở y sâu là chỏ t cái đỏ t nỏ c này” cũng thành hiỏ n thỏ c nỏ t. Rỏ t rỏ, “chỏ t” theo cỏ nghĩa đen.

Dân chúng tán thỏ ng lỏ i phát biỏ u có nét mỏ i cỏ a ông nhỏ ng cũng thoảng thỏ y trong quyỏ t tâm có phỏ ng phỏ t chút gì lo ngỏ i cho tỏ ng lai, biế t đâu “mai kia tỏ t cỏ thành sâu hỏ t”.... Khỏ thỏ, đỏ n nhân vớ t thỏ nhỏ trong hỏ thỏ ng quyỏ n lỏ c (là nói thỏ nhỏ trong Bỏ Chính trỏ, chỏ Quố c hỏ i thì quyỏ n lỏ c nỏ i gì) còn không trỏ đở c Sâu, thì Sâu phỏ i bỏ phỏ i mỏ nh hỏ n “ông thỏ nhỏ” này? Vớ y nó là ai hỏ c nhỏ ng ai?

Nỏ u nhỏ ng kỏ gây hỏ i chỏ là Sâu thì cỏ sao không điỏ t đỏ c? Sâu y phỏ i có tiỏ n mua đỏ c tay chân, phỏ i có quyỏ n bở t ngỏ i vào tù, phỏ i chiỏ u đỏ c hào quang làm ngỏ i dân lỏe mọt, phỏ i biế t ngỏ y trang lúc nỏ n lúc hiỏ n, lúc là thánh thiỏ n lúc là ma cô..., chỏ c phỏ i nhỏ vớ y thì con ngỏ i mỏ i phỏ i sỏ Sâu, đỏ n nỏ i ngỏ i có quyỏ n lỏ c nhỏ t nhỏ cũng chỏ u bó tay.

Thỏ a ông Trỏ ng Tỏ n Sang, vì cỏ m đỏ c nỏ i khó khăn, lỏ t lỏe, ma quái trong cuỏ c trỏ Sâu

nên trong mọt bài thơ tôi đã phôi gởi con “Sâu bọ” này là con “QUÊ S” tại ác nôm trong đàng rơm, ai cũng trông thấy mà vẫn như không thấy gì cả, cả xã hội cả chế độ hoài mọt trò Ú tim. Bài thơ làm đã hơn 20 năm nay, mà lúc này còn đăng đợc trên mọt tờ báo cả ngành T Pháp.

Xin đưa lại bài thơ này để ông đợc cho vui, như là chia sẻ có ý nghĩa nhợt cả tôi với vợ đợi bài u Quê hương và a trùng c Trùng Trùng Sang, ngợi có lại phát bài u đợy này trên tợng, hợp lòng dân hiêm thấy. Tuy thơ u hi u khó khăn, nhưng tôi cũng học nhợc sĩ Tô Hợi, thêm mọt tợn hy vọng, vì dợu sao “đến án đợi t sâu” cả ông vẫn còn đợng, hi u quợ phía trợợc còn tùy thuợc nợi biên pháp và bợn lĩnh cả tác giợ, tùy thuợc quyợ t tâm và sợ gợn bó với nhân dân.

Trợợc khi đợng bút xin gợi ông mọt tợi hy vọng chân thành.

Kính thợ

Đà Lạt 24-5-2011

H. S. P.

Tác giợ gợi trợợc tợp cho BVN.

Tìm con Quê s

☐

☐☐☐ Con Quê nôm gợa Đợng Rơm
☐☐☐ Mọt đoàn đợ t đợợc lom khom đi tìm
☐☐☐ Đợợc soi sáng cả là kim
☐☐☐ Mà con Quê sợ vẫn tìm chợợng ra
☐☐☐ Miợng ngợợi này nợợng hò la
☐☐☐ Tay ngợợi này chợợp nhợ t quợ Quê ban
☐☐☐ Con Quê hợ mọt ngón chân
☐☐☐ Chợợc anh xúm lại rút rợợm che lợợn
☐☐☐ Thính tại, nghe Đợng Rơm truyợn:
☐☐☐ - “Đợợc rợợm bợn là a thì phợợn với ông!”

Hà Sĩ Phu

☐

☐☐☐ (Đợ đợợc báo Tợ pháp LĐ tháng 10-1987
☐☐☐ và báo Doanh nghợợp tháng 11-1993)

(Đợợc bợợi bauxitevn on 27/05/2011)